

կանգնած ուսում են թփի տերևները: Նույն խոկ քրիստոնեական արվեստի մեջ նրանք ավելի հաճախ գեղարարով բնույթ ունին և վոչ խորհրդավոր, սինվոլիկաչափես և հատկապես ժ.Պ. և հետագա դարերի մանրանկարչության մեջ, վոր չոր նմանութիւններն ունի նաև մեր հարեան ազգերի արվեստի մեջ: Եջմիածնի մասանց խորանում գտնվում և վստիերչական մի գեղեցիկ գործի մնացորդ, հավանորեն մասանց պահարանի մի լեքես, կեղրոնում մի հարթ խաչ, ծածկված բուսական զարդարանքով. տախտակի մնացած մակերևույթն էլ ամբողջապես զարդարված թփերով, նրանց ցողուններով և ծաղիկներով. խաչի անկյուններում

ձաշոյր 1442 թվից կոմ Հովհաննես Խիզանցու նկարազարդած բազմաթիվ ձեռագիրների լուսանցքի զարդերը ժ.Պ. դարի վերջում և ժ.Ե.-ի առաջին քառորդում ծաղկած*։ Այսպես ուրեմն վստիերչական արվեստի մեջ

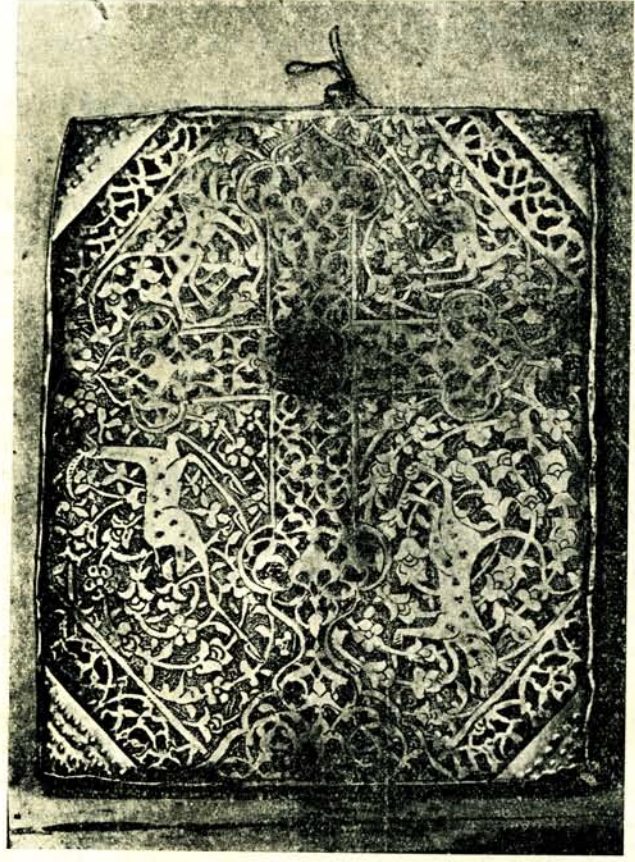
ևս նույն աղերսն ենք նկատում կենդանական և բուսական զարդարանքների նկատմամբ զեպի արեւելյան ազգերի արվեստը, ինչպես և պատկերազրական արվեստի մեջ զեպի Ասորիքն ու Բյուզանդիան։

Շարունակենք մեր պահարանի վերլուծութիւնը։

Շատ գեղեցիկ են բացված դռնակների հրեշտակապետները՝ աջից Գարբիել և ձախից Միքայել (պատկ. 89), լերկուան էլ իրար նման հագուստով և զիրքով, միայն համեմատ իրենց տեղերի. իրար նման են նաև դռնակների մակերևույթի և շրջանակների զարդերով։ Հրեշտակները կանգնած են խաչի կողքերից, գլուխները զեպի սըրբութիւնը խոնարհած, թևերից մեկը վեր և մյուսը ներքև փռած. լերկու ձեռքով բռնել են խաչազլուխ զավազան, խաչի կոթը և զավազանը ներքևում խնձորներով։ Ներքնա-

Միքայել հրեշտակապետ, դռնազգեստը իջնում է մինչև վրա ցերսից. Պատկեր 89. Կն հողաթափներ հագած վոտները, իսկ ուսերի վերա ձգված կրկնոցը, կոճկված ձախ ուսին խաչազարդ ճարմանդով, գեղեցիկ ծալքերով իջնում և ծնկներից ցած։ Ներքնազգեստի պարանոցը զարդարուն է, ինչպես և սեղմված բազպանները։ Դեմքերը մեծարանքի արտահայտութիւնը. պարանոցների վերա իջնում են վոլորուն խոպոպիքները։ Ականջները ծածկված են մագերով և լսելիքի ժապավենները փողփողում են հետևից, ճակատներին չերևում է չեռանկյունի

Մասանց պահարանի լեքես. Պատկեր 88.

փոխեփոխ մի մի վագրի, լեղջերույի և նրանց ձագերի պատկերներ, պարսկական արվեստին հատուկ բծերով (պատկ. 88)։ Պետք է լինթադրել, վոր այս ամբողջութիւնը խորհրդավոր մի իմաստ ունի խաչի հետ գուգորդված, բայց վոչ համապատասխան Յեսայի ժ.Ա. 6 բովանդակության։ Չլիներ պատվանդանով ձեակերպված խաչը, նրան քրիստոնեական-հայկական ծաղում էլ չէինք վերագրել, այնքան մոտ է նա արեւելյան մահմեդական ազգերի արվեստներին։ Այդ կողմից մեծ աղերս են ցուցադրում հատկապես արեւելյան Հայաստանում գրված ձեռագիրները. բազմաթիվ որինակներից հիշենք միայն հենց Պոսչյանների հոգևոր կեղրոններից մեկի՝ Աղջոց ս. Ստեփաննոսի Գալուստ գրչի

* Չեռ. էջմ. № 754. Ե. Յ. 135ա. № 984, 56բ. Ե. Յ.